

Milan van Opmeer

**De
Parijs
Conventie**

roman

In zijn boek 'je moet je leven veranderen' geeft Peter Sloterdijk aan dat de noodzaak om ons leven anders in te richten gedreven zal worden door externe factoren, zoals ecologische en andere crisissen.

Het slothoofdstuk van dit drieluik biedt uitkomst: de hoofdpersonages komen in deze apotheose opnieuw bij elkaar om hun initiele idee, een *metafysische omwenteling* bewerkstelligen via een omvangrijk kunstzinnig evenement, daadwerkelijk te realiseren door op veertien juli, simultaan in Parijs en Amsterdam, de *eerste Europese feestdag* te organiseren. Deze grootschalige gebeurtenis zou aan het begin van een nieuwe maatschappelijke bewustwording kunnen staan. Alles zit mee, de presentatie wordt een wonderbaarlijk groot succes. Maar dan, uiteindelijk toch nog onverwacht, lijkt het noodlot definitief toe te slaan. Is er nog een weg terug? Is er nog tijd?

De Parijs Conventie is een ontdekkingsstocht zonder vooraf bepaalde uitkomst, een roman met meerdere gezichten: het boek kan worden gelezen als een avonturenroman, maar tijdens het lezen ontvouwen de diepere lagen zich langzaam maar zeker, en zal de geëngageerde lezer inzien dat er veel onderzoek is verricht op het gebied van omgeving en cultuur, psychologie, journalistiek, mensenrechten, dierenwelzijnsproblematiek en verlichtingsdenken.

www.de-parijs-conventie.nl

Milan van Opmeer (1966)
debutert met dit drieluik.

Proloog

-‘Wanneer starten ze?’

-‘*Op Quatorze Juillet, de veertiende juli.*’

-‘Zo snel al? Is dat geen feestdag in Frankrijk?’

-‘*Klopt als een bus.*’

-‘Kunnen we nog iets doen, of zijn we al te laat?’

-‘*Het is nooit te laat, het wordt alleen steeds moeilijker om in te grijpen.*’

-‘Juist, dat is ook zo, je hebt gelijk. Het is een enorme uitdaging. Hoe rigoureuus mag ik zijn?’

-‘*Je voorganger heeft gefaald. We zijn niet voor niets naar jou gekomen; je hebt carte blanche! Dat wil zeggen, binnen de grenzen van onze richtlijnen, maar dat spreekt voor zich.*’

-‘Dan zullen ze wat beleven. Zoals ze het zelf zo mooi uitdrukken: de hel zal losbreken.’

-‘*Dat is toch wel figuurlijk bedoeld?*’

-‘Uiteraard, hoe kan het ook anders?’

-‘*Hub? Oh... de richtlijnen.*’

-‘Wanneer zal ik aanvangen?’

-‘*Begin maar meteen, de tijd dringt.*’